

Student's life

Říjen 2012

Měsíčník SPŠS a OA Kladno

Zájezd do Paříže a Versailles

Exkurze - Karlovy Vary

Neživá zahrada

Adapt'ák 2012

Čokoláda, aneb jak to s ní opravdu je

Obsah

2. Úvod, aktuality
3. Zájezd do Paříže a Versailles
4. ForArch 2012, Exkurze - Karlovy Vary
5. Adapták 2012
7. UFO na Kladně, Bud' SWAG! (Nový módní trend?)
8. Zapomenutá místa na Kladensku: Šternberk
9. Čokoláda, aneb jak to s ní opravdu je
10. Výlet na Vinařickou horku
11. Neživá zahrada, Víčka pro Lucinku
12. Nová Sněhurka, aneb emancipace i v pohádkách

„Úvod“

Právě začínáte číst v pořadí již druhý měsíčník tohoto školního roku. Od začátku školního roku se k nám do redakční rady podařilo nabrat novou posilu, a sice Janu Hanzalíkovou z E1, Jirku Štracha z O1 a Evženie Starou z S2. Doufáme tedy, že náš tým neopustí, a naopak budou i nadále spolupracovat na našem časopisu. Další novinkou je fakt, že jsme dostali svou místnost, kterou naleznete ve 3. patře, 316. Na našich dveřích je připevněna schránka, do které můžete vřazovat kritiku či nápady ohledně časopisu.

Aktuality

- Ve škole

- Tento rok bude opět pořádána fotografická soutěž **Krása okamžiku**. Příjem prací do soutěže bude ukončen v listopadu. V prosinci posoudí odborná porota a v lednu budou fotografie vystaveny a vyhlášení vítězové. Proto neváhejte a noste vaše výtvořiny pí. Polterové.

- Dále bychom vás chtěli upozornit na anketu ohledně **Vánočního dárku** pro studenty. Předchozí roky škola uskutečňovala návštěvu kladenského kina Hutník. V letošním roce je to na vás, studentech. Máte možnost vymyslet program pro celou školu. Tedy, kam byste chtěli jít. Pokud chcete divadlo, kino, promítání nějakého filmu v naší aule, či jestli chcete vymyslet něco originálního, to už necháme na vás. Vaše návrhy nám vřazujte do schránky, připevněné na dveřích ve 3. patře, místnosti 316. Z vašich nápadů vybereme ten nejčastější a zajistíme jeho uskutečnění.

- Také v letošním roce v předvánočním čase pojedou zájemci do Drážďan, Norimberka či Vídně. O cíl zájezdu můžete hlasovat na stránkách sosiku.cz, kde právě běží tato anketa, kam jet. Termín odjezdu je 7. prosince 2012.

- V okolí

- 9. 10. v 16:30 na Sletišti - Maratón Kladenská hodinovka

- 21. 9. - 25. 11. 2012 – Sládečkovo vlastivědné muzeum v Kladně všechny srdečně zve na prohlídku výstavy Otisky osudů. Výstava přináší výběr kladenských soch a plastik. Muzeum je otevřeno denně, mimo pondělí, vždy od 9 do 12 a od 13 do 17 hodin. 18. 10. od 18:00 se zde navíc bude konat přednáška Jiřího Štěpánka o historii kladenského hokeje.

- 19. 10. – Ego vystoupí živě v Dance club Patro Nové Strašecí

- Pozn.:

- Nezapomeňte, že nám znovu otevřeli Disko club Best a že do kin míří Asterix a Obelix ve službách jejího veličenstva, Paranormal Aktivita 4 a Skyfall-nový příběh Jamese Bonda.

Řešení bublin ze zářijového čísla:

1. Bublina: Pod svícem je největší tma
2. Bublina: Dočkej času, jako husa klasu
3. Bublina: Kdo lže, ten krade.
4. Bublina: Na sv. Řehoře, líný sedlák, který neoře.

Emaily na redakční radu:

- **Honza Mañas**, S3B – h.manas18@seznam.cz
- **Karolína Rosecká**, E3 – ross94@centrum.cz
- **Martin Suchý**, S3B – mrheroes1983@gmail.com
- **Evženie Stará**, S2 – evza.jitka@seznam.cz
- **Jana Hanzalíková**, E1 –
JanaHanzalikova@seznam.cz
- **Jiří Štrach**, O1 – Jirkastrach5@seznam.cz
- **Eliška Matějková**, E3 –
eliska.matejkov4@seznam.cz
- **Kačka Straková**, externí redaktorka –
katapenniman@seznam.cz

Zájezd do Paříže a Versailles (25. 3. – 29. 3. 2013)

„Haló, haló, vysíláme oznámení všem milovníkům pařížských krás. Společenstvo výuky francouzského jazyka organizuje jarní zájezd do země sýry a vínem oplývající – sladké Francie. Všichni účastníci zájezdu budou odvezeni, pojištěni, ubytováni, pohoštěni (snídaně), provedeni, okouzleni a přivezeni milovaným rodičům za..., považte, pouhých 4 800Kč! Vzhledem k tak ostudně nízké ceně je ovšem třeba navštívit co nejdříve komnaty číslo 122 nebo 119 a upsat se nám do prezenční listiny. Program vyhlašujeme pro celou školu, nejen pro studenty francouzského jazyka, těšíme se tudíž na každou nadšenou dušinku☺.“

(*Dluhošová Alena, Sekeráková Anna*)

Notre-Dame de Paris

la basilique Sacré-Coeur

la tour Eiffel

le musée du Louvre

Při zjištění záměrného transportu části hornin od občana A k občanu B je posledně jmenovaný povinen uskutečnit zpětný přesun po stejné dráze, tedy v opačném směru, k prvně jmenovanému, avšak s použitím žitného pečiva.

ForArch 2012

Dveře autobusů se otevřou a ven se vyhrnou nedočkaví a natěšení druháci a již zkušenější a znalí třetíci a čtvrtáci. Všichni se nahneme před bránu a vyčkáváme na čas 10:00, kdy budeme konečně moci vstoupit na mezinárodní stavební veletrh ForArch 2012 na výstavišti v Letňanech.

Několik obrovských hal nám nabízelo mnoho zaměření. Od koupelen, bazénů, oken, zateplení až po komíny. Pokochat jsme se mohli i názornou ukázkou řemeslné výroby.

Kromě toho, že si odtud člověk mohl odnést mnoho zážitku a postřehů, bylo k dostání i nespočet letáků, brožur i časopisů o stavebnictví. Největší radost nám ale udělaly předměty jako gumové kachničky, malé popelníčky, balónky a spoustu bombónů.

Příjemně strávené dopoledne nás mírně unavilo, takže cestou většina z nás spala. Nelitovali jsme ale vynaložené energie, protože ForArch za to stojí. Těšíme se na příští ročník a už budeme vědět, že si s sebou máme přichystat opravdu velký batoh.

Autor: Evženie Stará, S2
Foto: Ondra Vlasák

Exkurze – Karlovy Vary

V úterý 25. 9. 2012 se žáci, kteří se učí ruský jazyk, a pár náhradníků zúčastnilo exkurze do lázeňského města Karlovy Vary. Ale proč právě „ruštináři“? To proto, že ve městě se nachází krásný pravoslavný kostel a pomník Petra Velikého a i celým městem vládne tak trochu „ruská atmosféra“.

Od školy jsme vyráželi v 8 hodin. Cesta trvala přibližně 1,5 hodiny. Do Karlových Varů jsme přijeli na dolní autobusové nádraží a odtamtud jsme vyrazili na vrcholek nad městem. Když jsme procházeli centrem, prohlédli jsme si několik léčebných pramenů (prameny dosahují teploty až 60°C), litinovou, kamennou a dřevěnou kolonádu.

Po výstupu na kopec jsme došli ke zmíněnému pravoslavnému kostelu. Měli jsme možnost prohlédnout si, jak to vypadá uvnitř a někteří z nás toho využili a někteří mezitím odpočívali venku. Jenže nás čekal ještě jeden výstup a mnohem obtížnější. Po prohlídce jsme totiž vyrazili k památníku Petra Velikého, který se nachází až úplně nahoře na kopci.

Po pořádném výšlapu jsme si chvíli odpočinuli u památníku a užívali si krásného výhledu na město, zejména na hotel Imperial a Pupp.

Poté jsme sešli dolů zpět do centra města, kde jsme měli asi hodinový rozchod. Kolem 2. hodiny jsme vyjeli zpět směr Kladno.

Na mne toto město udělalo dojem. Bylo příjemné, upravené a čisté. Mám z něho velmi dobrý pocit, myslím, že opravdu stojí za to se tam vrátit (nejen pro požívání karlovarských oplatek).

Autor: Karolína Rosecká, E3
Foto: Karolína Rosecká

Adapták 2012

O čem to vlastně je?

Adaptační pobyt, adaptace podle slovníku znamená- přizpůsobení se, přetvoření, úprava, přestavba. A s takovouhle přeměnou, přestavbou jsme začali všichni hned od 10. 9. do 14. 9. 2012 kousek od vesničky Cheznovice na Rokycansku ve zcela malebně a pohodově vyhlížejícím kempu Pražanka.

Nikdo z nás netušil, co nás čeká a spíše to bylo takové doznívání nedávno skončených letních prázdnin, šance být ještě venku a ne ve škole. Všude kolem se mísily obavy s očekáváním a někde u někoho možná i finanční zátěž rodiny. Pobyt stál 2500,-Kč a 200,-Kč každému přispěla Unie, ale pro někoho to mohl být problém, přesto z naší třídy vyjelo 31 studentů z celkového počtu 33. Tomu říkám úspěch a pak takový adapták má šanci a může začít.

Nikdo netušil, že nové trendy v našem školství mají v průběhu společného pobytu za cíl zapůsobit harmonicky na náš vývoj, vývoj studenta, a tak jsme vše přesto tak trochu rozdílně vnímali, minimálně z pohledu kluků a holek. Dobrá adaptace je také údajně výborná k prevenci sociálně patologických jevů. Adaptační pobyt k tomu využívá výběr her a metod zážitkové pedagogiky, které jsou cíleně zaměřené na rozvíjení sebepoznání a sociálních dovedností. Během adaptačních pobytů se žáci poznávají prý i za jiných okolností, než jen ve škole. Mají možnost o sobě získat více informací, poznat své vlastnosti a dovednosti, které nemusí být vždy ve škole čitelné a pro některé to může být neobvyklá psychická zátěž. Tak vzhůru na kurz.

Přijely pro nás tři autobusy. Ne jen pro nás jako O1, ale pro všechny prváky z celé školy, kde se společně hodlaly adaptovat obory technické lyceum, stavebnictví, ekonomické lyceum a obchodní akademie. Když padl první povel (nááástupovááát), každý si chtěl pro sebe urvat svoje místo k sezení, jako dravá zvěř flák masa. Zdálo se mi, že bychom byli schopni se i poprat o ta místa v autobusu, tak moc se všichni asi těšili, nebo spíše už před lety se někde vloudila výchovná chyba a najednou všechny lehce vousaté a prsaté děti chtěly sedět u okýnka a kochat se okolím. Nakonec se vše celkem rozumně dohodlo a každý někde seděl, ne však mnozí tam, kde asi chtěli. Už tady se ukázaly osobnostní rysy některých žáků a to byl jen začátek společného poznávání.

Cesta mi, nám připadala dlouhá, dostali jsme se v půlce cesty do kolony aut, kamionů a autobusů. Studenti, jak se mi zdálo, začínali být nervózní. Cesta neubíhala a my se začali hromadně nudit. Když se konečně zabočilo na úzkou, ne příliš udržovanou cestu, všichni vytušili, že už jsme blízko od tábora. Když jsme přijeli do tábora, můj první dojem byl úžasný, wow. Jsem starý táborník a tak mi přišlo, že je to super základna.

Hned jak jsme dostali přidělené chatky, začali jsme vybalovat. Nejlepší na chatkách bylo pro mě to, že v nich byla elektřina. Ta totiž na mnoha chatkách nebývá a kde si pak nabít mobil a tak. Začíná to slibně a to se mi líbilo. Když každá chatka dostala svůj klíč, abychom měli dostatečné soukromí a mohli si ochránit své věci, a prostě se zamknout, to mi přišlo taky super. No holt už jsem na střední a dostali jsme důvěru. Akorát v chatkách chybělo povlečení. Nejdříve bylo pár studentů na rozpacích, ale když slyšeli kantory, jak upřesňují, kde si máme vyzvednout povlečení, uklidnili se, hlavně dámy.

Když už se konečně každý zabydlel, představil se nám náš vedoucí. Tedy každá třída dostala svého vedoucího, který se představil a bez otálení se začalo povídat o pravidlech a programu. Počasí nám přálo, takže se nádherně dalo sedět na

zemi v kolečku, přímo v komunitním kruhu. Informace o tom, že nebudeme mít čas a budeme dělat pořád nějaký program a aktivity, nebyly pro mne překvapující, ale někteří se netvářili nadšeně. Ovšem, každý za sebe to musel čekat. Je jasné, že na takovém pobytu se hrají hry na poznání druhých, na týmovou spolupráci a na někdy i na nervy.

Náplň byla fakt pestrá a byly hry, které nás moc bavily, a myslím, že za mnohé mohu říci, že to byly například Grenpeace, propast, spaní venku, stavba voru, návštěva Techmanie, diskotéka i židličkovaná. Program byl super a snad každý se alespoň v něčem našel a pobavil se. Během toho všeho jsme měli všichni všechny naše senzory otevřené a vnímali se navzájem, jak kdo mluví, jak jedná, jak reaguje a to je vždy zajímavé.

A co tamější zázemí?

V jídelně se vařilo celkem dobře. Při normální náročnosti se dalo na všem pochutnat. Zaznamenal jsem, že jeden snad maximálně dva obědy byly vyhlášeny jako strašné, ale to bývá všude, máme jinak zvyklé jazýčky a ty se holt adaptovat nechtěly. Hygienu jsme mohli vykonat celkem slušně. Sprchy a záchody byly klasické, ale hlavní pro nás a pro dámy, že byly čisté. V chatkách bylo teplo díky bezva počasí. Ve spacáku, bylo super, a kdo se uměl tábornicky zakuklit, přečkal noc v pohodě.

Co si fakt neodpustím popsat samostatně, je zmínka o stavbě voru, protože to jistě byl největší zážitek pro mne, ale i pro mnohé ostatní.

Když přišel čas na největší akci z pobytu, dostali jsme vesty na vodu, instrukce a materiál, ze kterého vor udělat. Každý něco popadl a běželo se k rybníku. Nemohu zrovna říci, že už bychom se znali, a tak komunikace vážla a strategie výroby byla většinou špatná. Dámy tak trochu očekávaly, že budeme stavbu voru řídit.

Najednou se dohodnout, komunikovat, spolupracovat nebo prosadit svůj nápad nebylo lehké. Společným cílem však bylo v co nejkratším čase vor postavit, všichni se nalodit, obeplout bójku, vor přirazit bezpečně ke břehu, rozebrat ho a donést materiál zpět do tábora. Foukal docela nepříjemný vítr a vzdálenost byla docela nemalá. Museli jsme všichni celkem zabrat. Ve složení 28 holek a 3 kluci jsme si výrazně mákli. Pro zpestření jsme ještě zapomněli pádlo na břehu. Obětavě jsem se vrhl pro pádlo a vesta, která mi měla zajistit, abych se neutopil, mi teď neuvěřitelně štvála, vadila mi v pohybu. Nakonec se ale vše zvládlo. Náš čas nebyl zrovna výherní, asi 72 minut, ale to nebylo najednou až tak zásadní. Zjistili jsme totiž, že jsme si to všichni fakt užili. Ostatní třídy měly čas něco okolo 30 minut. Byly prostě lepší.

Mezi třídou už začaly panovat dobré, pohodové vztahy, někde i výborné a nejen mezi třídou i mezi ostatními obory se navázala nit přátelství. Studenti se postupně při netradičních aktivitách seznamovali a večer před odjezdem nás čekala diskotéka, kde to všichni pořádně rozbalili. Když to všechno proběhlo, tak jsem měl pocit, že můžeme všichni společně být parádní parta. Určitě tento pobyt přispěl k tomu, aby se nastartovala mnohá kamarádství, přátelství, možná i lásky. Důležité je, že jsme to zvládli a užili si to. Budeme všichni čerpat ze společných zážitků.

Rozdíl ve vztazích byl vidět hned v pondělí ve třídě. Na začátku bylo ticho, vrhali jsme na sebe zvláštní nesmělé pohledy a čekali, až někdo vstřícně kývne, nebo něco řekne. A teď hluk, jak na nádraží. Všichni se zdravili a byli jsme plni společně prožitých chvil. Myslím, že kdo z nejrůznějších důvodů na adapták nejel, tak o hodně přišel.

Autor: Jirka Štrach, O1

UFO NA KLDNĚ

Obvykle se nesoustředím na autobusové zastávky plné lidí, přijíždějících a odjíždějících autobusů, kterým mnohdy říkáme „socky“. Tentokrát mě tam však něco zaujalo.

UFO! Normální UFO! A lidi do něj nastupují. Možná to jsou mart'ani, ale vůbec tak nevypadají. Nikdy jsem UFO neviděla, ale pochybuji o tom, že by mělo čtyři kola a nad čelním sklem napsáno *6 Energie*. Jasně, že je to autobus. Určitě jste si už zvykli na nejnovější žlutý autobus, který září už na začátku křižovatky, ale už vás někdy napadlo, že se po kladenských silnicích bude prohánět autobus ve zbrusu zelené barvě?

Jak uvedl Jiří Pilař (ze společnosti SOLARIS CZECH), jedná se o nově testovaný autobus na stlačený zemní plyn. Určen je pro norského zákazníka- možná se mají norští obyvatelé na co těšit, protože UFO se objeví nejspíš i tam. Kladno však není jediné město, kam tato novinka zavítala. „Mart'anský vůz“ se ukázal už i ve Znojmě, Ústí nad Labem a na Slovensku.

Autobus má specifické uspořádání interiéru, dvojitě zasklení, zesílenou tepelnou izolaci a přípojku na tepelnou rampu, která se nachází pod čelním sklem. Míst na sezení je 28+1 a dveře jsou v uspořádání 2+2+2.

Až budete procházet kolem řidiče, vnímavě se mu podívejte do očí, pečlivě zkontrolujte, zda není podezřele zelený (pozor-neplést s ranní kocovinou), pokud možno co nejrychleji spočítejte všechny prsty a prohod'te alespoň „dobrý den“ a hlavně si vyčkejte na řidičovu odpověď a dávejte řádný pozor na řeč, kterou odvěti. A teď důležitá informace. Jestliže se bude jeden bod lišit od normálu, okamžitě obraťte své tělo a se slovy „jsem to ale nešika, já lezu do špatného autobusu“, doslova prchejte z tohoto podivného místa, protože byste se mohli dostat někam hodně daleko...

Autor: Jana Hanzalíková, E1

Foto: busportal.cz

Bud' SWAG! (Nový módní trend?)

Swag! Tohle slovo se objevuje všude kolem nás už pěkně dlouhou dobu. Ale kolik lidí vlastně ví, co přesně znamená? Jak se má člověk oblékat a chovat, aby o sobě mohl říkat, že má Swag?

Swag používají všichni a všude. Najdeme ho na internetu, v knihách a časopisech, na oblečení, ve filmech nebo v písničkách (Cher Lloyd - Turn my swag on, Lil Wayne - Swag Surfin, Justin Bieber - Swag's mean).

Podle všeho toto slovo vzniklo díky partičce mladých lidí z Ameriky, kteří se nudili ve škole. Vymysleli Swag, začali ho čmárat po zdech, psali jako komentář pod fotky na internet,

až se stal z vtipu pár studentů světový boom. Původně mělo Swag nahrazovat slovo Cool nebo In. V překladu do češtiny bychom tedy mohli říci, že Swag znamená stylový, originální, jedinečný. Swag je jednoduše ten, kdo se umí stylově obléknout, učesat a nejlépe ještě vyfotit. Časem se ale význam trochu posunul a mladí lidé, hlavně hopeři, začali propagovat, že Swagger je hlavně ten, kdo se stylově i chová, je sám sebou, dělá něco jinak a stojí si za tím. V Americe se pak začalo toto slovo překládat jako Stuff We All Get. Dnes najdeme spoustu teorií o skutečném pravdivém významu - Something We Americans Got,

Senior Women Are Great, She Wants a Gentleman, Super Wealthy and Gangsta Boyz, Secretly We Are Gay nebo Sex, Weed, Alkohol, Girls. Aneb stačí si jen vybrat.

Je vaše rozhodnutí, jestli chcete být taky Swaggie nebo Swagger (označení pro holku a pro kluka), abyste byli pořádně vidět, nebo si radši necháte svůj vlastní styl. A pokud se vám nelíbí SWAG, můžete si vymyslet svoje vlastní označení. Jak se ale říká, všeho s mírou a nic se nemá přehánět.

Eliška Matějková, E3

Zdroj obrázku: jerkfrance.com

Zapomenutá místa na Kladensku: Šternberk

Šternberk byly dříve vyhlášené lázně ve Středočeském kraji, ale i dnes toto místo doslova dýchá historií. Léčebná síla zdejších pramenů byla známa široko daleko a na rekreačním či ozdravném pobytu zde mimo jiné byli: K. H. Borovský, Josef Jungmann, Eliška Krásnohorská, či František Palacký.

Eliška Krásnohorská odtud píše dopisy své sestře o tom, jak je tu krásně. J. Jungmann se pak o zdejší atmosféře zmiňuje v jednom ze svých posledních děl Zápisky, ve kterém si stěžuje na německou mluvu v zemích českých a Miroslav Tyrš sem směřoval své propagační výlety sokolů. Byl zde i T. G. Masaryk při slavnostním otevření jednoho z pramenů.

I přes slavnou lázeňskou minulost však byly lázně zrušeny krátce před první světovou válkou. V padesátých letech 20. století byly pokusy o obnovení lázní za účelem vybudování ozdravovny pro zaměstnance pracujících v dolech apod. - avšak bezúspěšně.

V současné době se z bývalých lázeňských vil stal dětský domov, tedy až na vilu K. H. Borovského, na které je umístěna pamětní deska a která je v soukromém vlastnictví. Na dohled od vil je i vila Bellevue, která měla v minulosti opravdu časté využití. Naposledy však byla využívána coby přístřeší pro mentálně postižené muže.

Pod touto budovou stojí zámek, ve kterém se dříve nacházela dokonce i kaple pro jeptišky, které se v minulosti o mentálně postižené staraly. Dnes již ale zámek neobývají a kaplička se zde také nenachází.

Prameny jsou převážně železité, ale také prameny s vysokým obsahem vápníku a hořčíku. Občané

Ledec na ně nedají dopustit a i v dnešní době zde nabírají vodu na pití. Ve zdejší lokalitě se vyskytuje poměrně velké množství chráněných stromů. Zejména Lip malolistých.

Šternberk leží u obce Ledce nedaleko Smečna, pokud byste svou drahou polovičku rádi vzali na pěkné místo, či si udělali jen tak výlet, pak toto je určitě místo, které hledáte a které ve vás zanechá dojem.

Autor: Honza Mañas, S3B

Foto: Honza Mañas

I nedospělé individuum Gallus domesticus provádí zemní práce mělkého hloubkového obsahu pouze za předpokladu získání odpovídající náhrady vynaloženého času a úsilí.

Čokoláda aneb jak to s ní opravdu je

Když se řekne slovo čokoláda, člověk si okamžitě představí sladkou kakaovou tabulku, ze které se většinou sbíhají sliny. Prodává se téměř v každém obchodě a díky ní si může spousta lidí říkat „čokoloholik“. Pod představou, že nás uklidní, se touto pochoutkou cpeme ve stresových situacích. Jenže, je čokoláda prodávána v alobalu opravdu čokoláda? - Nebojte, podíváme se tomu „na zoubek.“

Historie čokolády začíná u stromu, který roku 1753, švédský vědec Carl von Linné, nazval jako Theobroma cacao. Původ se zabydluje v Olméckých nížinných lesích jižního Mexika. Tehdejší americká civilizace, Olmékové, se tedy staly pravděpodobně prvními pěstiteli a požívateli kaka. Později se stalo v tekuté podobě velmi oblíbeným a žádaným mezi Aztéky, zejména pak mezi bojovníky a šlechtou. Pila se z malých misek ve tvaru polokoule, vyráběných z keramiky. Byly malované, lakované a v některých případech i zdobené zlatem. Do tohoto nápoje se začalo přidávat chilli, vanilka či květiny a nechýběla ani voda. I v této podobě se stalo kakao výživným, osvěžujícím, příjemným a velmi chutným nápojem, který neobsahoval ani kapku alkoholu, což bylo mezi Aztéky vítané. Jimi se kakao začalo využívat nejen jako lahodná tekutina, ale i jako pomocník při různých rituálech. Později začalo být kakao Španěly nenáviděné a to díky chuti, se kterou nebyli spokojeni. Proto se podávalo v horké podobě s přísadkou cukrové třtiny, skořice, anýzu nebo černého pepře. Pro nájezdníky se tak stalo kakao drogou a lékem, což mu zajistilo cestovní pas do různých koutů světa. Takovým příkladem cestování kaka do Evropy je rok 1502, kdy kakaové boby vzal sám Kryštof Kolumbus (mimořádně i přes to, že mu čokoláda nechutnala). O několik století později, rok 1815 v Holandsku, se objevila první továrna na čokoládu a to pod názvem Van Houten. Odtud pochází také kakaový prášek. Za 32 let se čokoláda ukázala ve formě tabulky a za dalších 32 let se na trhu dala najít i mléčná čokoláda. Další vývoj zaznamenala pochoutka v podobě plněných čokoládových bonbonů.

Výroba čokolády nepatří mezi jednoduché procesy. Věřím, že spousta z Vás někdy toužila po tajném receptu té skvělé pochutiny ze supermarketu. Co budete potřebovat? Ze začátku postačí, když si seženete pořádné kakaové boby, které se vyloupou a poté suší. Správně usušené boby se drtí a zbavují slupek. Později se semelou a z jader se tak stane kaše s velkým obsahem kakaového másla, která se oddělí od zbylé hmoty, která je zpracovávána na hnědý prášek. V hnětacích strojích se kakaové máslo a hmota pořádně mísí. Stačí přidat cukr a další suroviny a tím Vám vznikne krásná čokoládová hmota, se kterou se dá dále pracovat.

Čokoládu známe v několika podobách a chutích. Tou nejpocivější je hořká čokoláda, která vzniká zpracováním kakaových bobů, přísadkou cukru, lecitinu a kakaového másla. Obsah kaka se pohybuje mezi 35 a 99%. Velmi oblíbená mléčná čokoláda se získává díky kakaovému máslu, cukru, sušenému mléku, lecitinu a vanilce. Obsah kaka je mezi 18 a 55%. Bílá čokoláda většinou neobsahuje kakaovou sušinu, jen kakaové máslo doplněné karamelizovaným sušeným mlékem. Obsah kakaového másla je 18-30%. Velmi známá ochucená čokoláda (hořká, mléčná, bílá) je obohacena různými druhy aroma, jako je např. mentol, káva, jahoda, karamel, pomeranč apod. A teď pozor! Nenechte se ošidit náhražkovou čokoládou, která neobsahuje žádné množství kakaového másla a má jen velmi malé procento kakaového prášku (max. 10%). S čokoládou tudíž nemá vůbec nic společného. Nesmí se pod tímto názvem ani prodávat.

Dozvěděli jste se, co čokoláda opravdu je, kde se vzala, jak se vyrábí a jaké druhy si můžete koupit v obchodech. Tak co? Nemáte náhodou chuť na slad'oučkou tabulku čokolády?

Autor: Jana Hanzalíková, E1

Foto: Jana Hanzalíková

Výlet na Vinařickou horku

Někdo si může říci, že výlet na Vinařickou horku je nic moc, ale když si trasu opravdu projdete a budete si všimát okolní krajiny (zvláště pak na samotné horce) myslím, že se vám zalíbí. Proto jsem si pro vás připravila popis cesty, jak se tam (někdy i zajímavým způsobem) dostat a za jak dlouho.

Náš výlet jsme započaly spolu s mou kamarádkou na zastávce Energie ve 14:39 hod. Poté jsme se vydaly rovně po silnici kolem stavebnictví, prošly kolem STKáčka, až jsme došly ke „vstupu“ do lesa. Obešly jsme závoru, která byla hned naproti, a vydaly se rovně za nosem. Po pěkné procházce lesem, která trvala přibližně necelých 30min svižnou chůzí, jsme přišly k rozcestí.

Vybraly jsme si tu cestu napravo (jde to i tou druhou, ale tam je poněkud dobrodružnější terén) a vykročily dál. Asi po 10 minutách jsme narazily na další závoru oddělující les od půlky naší cesty: Vinařic - Tuháně. Mířily jsme doleva, přešly jsme koleje, silnici a šterkovitou cestu. Na konci šterkovité cesty jsme se vydaly vpravo nahoru kolem dolu Mayrau.

Po 7 minutách chůze jsme viděly ve směru naší cesty truhlářské studio Baoba.cz. Šly jsme pořád rovně, kolem truhlářského studia, až jsme došly k VIII. Ulici. Zabočily jsme do té dlouhé ulice a došly jsme až k hřišti. Vyšly jsme znovu na silnici, naproti slezly z ukryté cestičky dolů a dolejší silnicí se vrátily kousek cesty zpět.

Tady musíte být ostražití, poněvadž cesta dolů je dobře ukrytá. Když jsme našly kýžený „vlez“, došly jsme trochu bojovými podmínkami zpeštěnou cestičku dolů k jakési čistíčce, prolezly houštím a na čerstvém vzduchu uviděly konečně „vstup“ na Vinařickou horku. Po 10 minutách stoupaní se před námi vyloupala dřevěná bouda. Kousek za boudou jsme se vydaly cestou vpravo a šly pořád rovně. Po dalších asi 8min cesty se před námi otevřel výhled na náš cíl. Ale jak se tam dostat, napadlo nás. Přímo vedle byla, i když trochu strmější, cesta nahoru, a tak jsme ji zkusily. Po zdařilém výšlapu dobrodružnou cestou jsme konečně dorazily na vrcholek a užívaly si krásného výhledu.

Ze zmíněného vrcholku jsou vidět rozdělovské věžáky a na druhé straně hora Říp. Pokud ji chcete vidět lépe, můžete přejít jakýmsi „korytem“ na druhou stranu.

No a cestu sem už znáte, tak na zpáteční cestě můžete zvolit i jinou trasu, třeba bude lepší.

Autor: Karolína Rosecká, E3

Foto: Karolína Rosecká

Neživá zahrada

Ve městě Singapur se rozhodli vyzdobit si svou čtvrť Bay ocelovými výtvy, které připomínají stromy s tím rozdílem, že na podzim nebudou řešit, kam se spadným listím. Tyto nově vzniklé zahrady dostaly název Supertrees. Koncem června tohoto roku byla otevřena první část plánovaného parku.

Tato již stojící část se jmenuje Jižní zahrady. Do budoucna se plánují ještě další dvě zahrady se jmény Východní a Střední.

Projekt bude stát zhruba 80 milionů dolarů a plocha území se rozkládá na pozemku o 54 hektarů. Stromy se pyšní výškou od 25 do 50 metrů. V korunách 18 stromů se proplétá chodník s příznačným jménem skywalks, který umožňuje rozhled na celý areál zahrady. Několik stromů je vybaveno solárními panely, jimiž přeměňuje sluneční záření na energii.

Vzhledem se autoři projektu inspirovali animovaným filmem Princezna Mononoke.

Pro Kladeňáky však není tento výtvar nějak úchvatný. Mají přece svůj Park Trilobit, který se nijak zvlášť neliší od výše zmíněných Supertrees.

Autor: Honza Maňas, S3B

Víčka pro Lucinku

Tento název nese kampaň na pomoc šestnácti měsíční holčičce Lucince. Lucinka se už narodila s vážnými zdravotními komplikacemi. Má nenávratně poškozené plíce a ledviny, epilepsii, silně šilhá a vývojově je na tom po psychické stránce jako tříměsíční novorozenec a po fyzické stránce jako osmiměsíční. Lucinka musí také několikrát denně cvičit, protože má i špatné nožičky a i celková péče o ni je dost náročná. Oba rodiče věří, že jí může pomoci měsíční lázeňský pobyt v Klímkovicích, který ale stojí kolem 90 tisíc korun. Právě proto se sbírají víčka, prý jich je potřeba 28 tun, což je asi jeden kamion.

Víčka můžete prozatím shromážďovat u sebe ve třídě, nebo je odnést rovnou do třídy E3 č. 108 v prvním patře.

Karolína Rosecká, E3

Náraz akustických vln, šířících se ze zdroje v lidském hrdle, se odráží do bariéry kompaktní hmoty a síla i kvalita zpětné vlny je adekvátní původnímu impulsu.

Nová Sněhurka aneb emancipace i v pohádkách

Každý jistě zná pohádku, kde krásná mladá dívka ochutná otrávené jablko a upadne do hlubokého spánku. Ale znáte i verzi, kde stejná dívka bojuje po boku trpaslíků?

Hvězdné obsazení, skvělé kostýmy a ke všemu ještě dobře udělané kulisy. To všechno dělá z nové verze „Sněhurky“ příjemnou podívanou pro celou rodinu. Nejsem zastánce předělávek klasiky, ale musím uznat, že tahle je povedená.

Pro roli Sněhurky byla vybrána mladá herečka Lily Collins, která se pro svou roli hodí už pro to, jak vypadá. Mladá, jemná a vlastně působí, jako by neuměla do pěti počítat. Podle mě přesný prototyp „Snow White“. Oproti tomu královna (Julia Roberts) má působit jako inteligentní, vtipná a krásná žena. Což se výběrem herečky opět podařilo na výbornou. Další významná role je princ (Armie Hammer), ke kterému můžu říct je to, že má vážně hezkou tvář. A to je u princů přece nejdůležitější. Pak jsou ve filmu ještě trpaslíci a sluhové, ale to bychom tu byli ještě dlouho.

Celkově musím film hodnotit jako dobrý, i když jsem na netu našla několik názorů, které se od mého lišily asi o 180 stupňů. I když....Jedna opravdu slabá chvíle se najde i tady. Tou je konec celého filmu, kde začne hrát hudba původem nejspíš z Indie a celý hrad začne tančit...

Rozhodně se na Mirror Mirror (v původním znění) podívejte!

Autor:Kačka Straková
zdroj obrázků: www.imdb.com

Částečná imobilita muskulatury prýstící z pasivity příslušného cerebroorálního centra vede k souhrnu nepříznivých okolností pro jedince přímo fatálních - zbavení veškerých chloupků a jiného porostu.